

„HŘEJ, SLUNIČKO, HŘEJ!“

PROHLÍŽENÍ knihy,
laporal, obrázků...

→ „Co patří do zimy, jara,
léta, podzimu“

OMALOVÁNKA s básní:

„Morana“

→ „Co je Morana?“

Pečlivě omalovatelku
vybarvěte.

POHÁDKOVÉ
SLUNIČKO

Sestavte na zemi
sluníčko z různých
materiálů, tvoří
- podle vlastní fantazie
(větka od labrů, knoflíky,
stuhly, provázky, tkaninky,
drobné dílky starobnic,
moxaiky, papírové trávy...
aj.)

PL

1. OBRAŽKOVÉ SUDOKU

„Na jarní obloze“

Dokreslete obrázky tak, aby
se v žádném řádku ani
sloupci žádný obrázek neopa-
koval (žádný nechyběl)

2. „SLUNIČKO A STÍN“

Hajdáte sluníčkům správný
stín - spojte čarou

PL

1. GRAFOMOTORICKÉ CVIČENÍ

„Sluníčko“

- odstředivé šikmé čary
Dokreslete sluníčku paprsky podle
vzoru.

2. „ROČNÍ OBDOBÍ“ - „Co kam patří?“

- Vybarvěte kruh se znaky roč. období
- Přikládáte obrázky kam patří:
čarou, každé roč. období jinou
barvou

- obrázky pečlivě vybarvěte

„SLUNIČKO“

- Na velký papír (A3) otiskněte
kruh z „bublinek“ (žlutá, oranž.
barva). - Fixem dokreslete obličej

- Nastříhejte pružky papíru (barevný, dárkový...)

- Nalapte jako paprsky. Mezi ně dokreslete

fixem další paprsky zdobané
vláčkami, spirálkami, kolečky,
stříčky, křehkami aj.

ROZHOVORY:

„Co se děje v přírodě
když odchází zima“
a přichází jaro“ (tabul
sněhu, otepání, první rostliny,
upřesnění, změny na křídlech,
a stromech - jehnědy, kočičky,
vjezdy vody, deště...)

SEZNÁMENÍ s lidovou tradicí

„VYHÁNĚNÍ ZIMY - VYNAŠENÍ
MORENY“
OBRAŽKOVÉ ČTENÍ „Jarní psaní“

POSLECH BÁŇNÍ:

„Vyhánění zimu“
„Čí je slunce“, „Morana“,
„Sluníčko sněh“, „Jak se
kreslí slunce“ → výběr k recitaci

POSLECH POHÁDKY Taninkář
tatínek (Martinkova štátka)

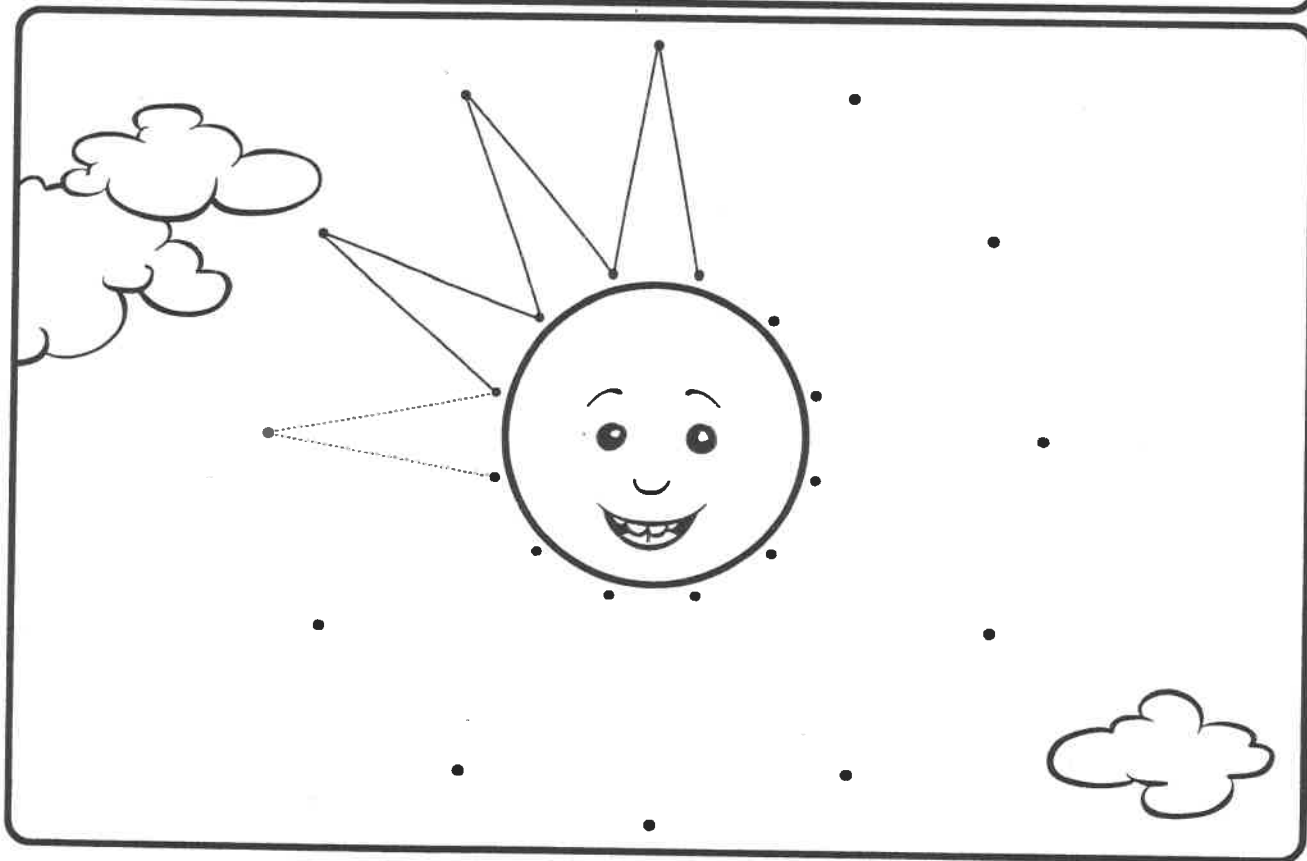
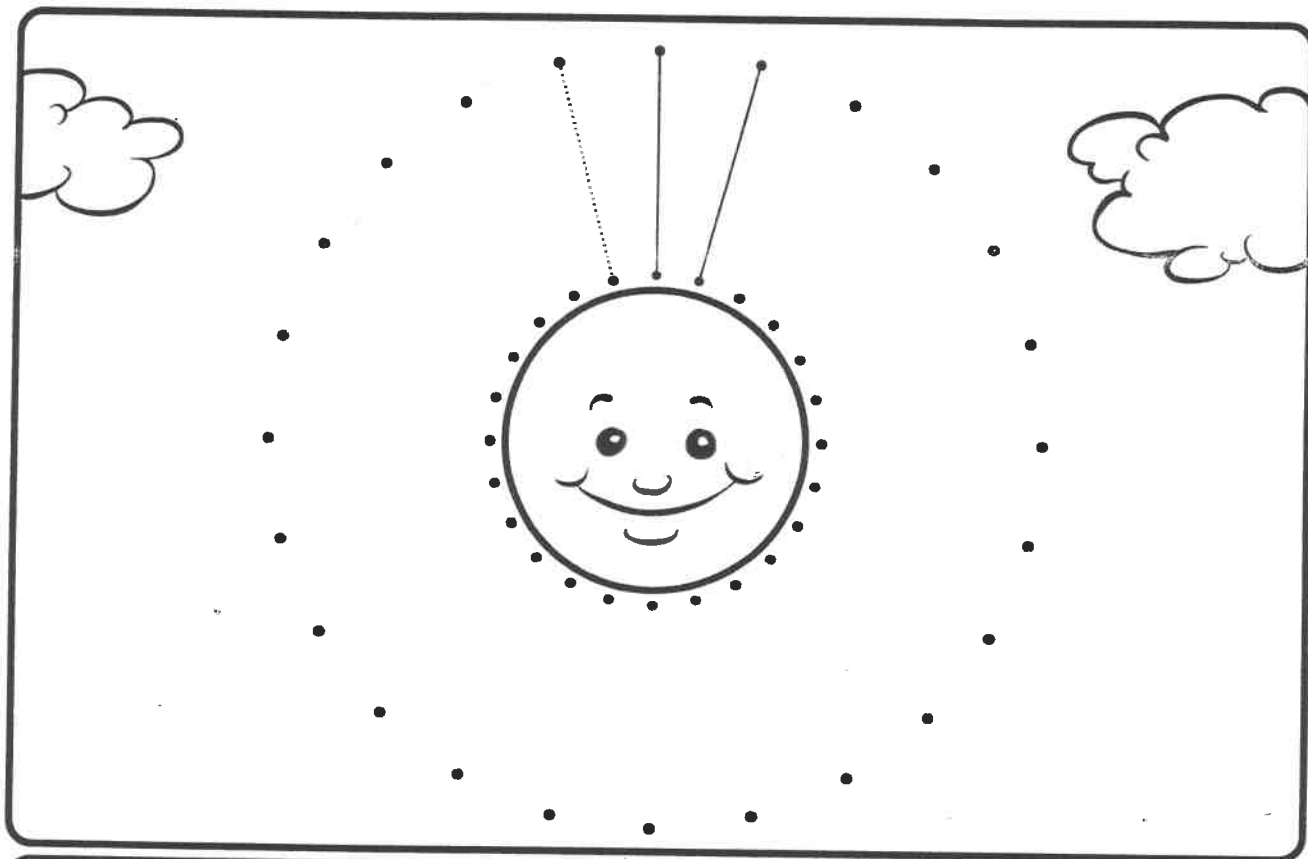
PISEŇ: - opakování písně
„Vstávej sluníčko“, „Jaro, léto,
podzim, zima“
- nová: „ZIMA ODCHÁZÍ“
„BŘEZEN“

VYCHÁZKY:

- pozorování změn
v přírodě (kočičky
a jehnědy, první křehky...)
- báh mezi práděnkami:
= hra „Na pramínky“
PH „Sluníčko řeklo...“
„Na kopřivu“

Začíná léto a s ním přichází hodně tepla od sluníčka.
Dokreslete sluníčku paprsky, aby nás mohlo pěkně zahřát.

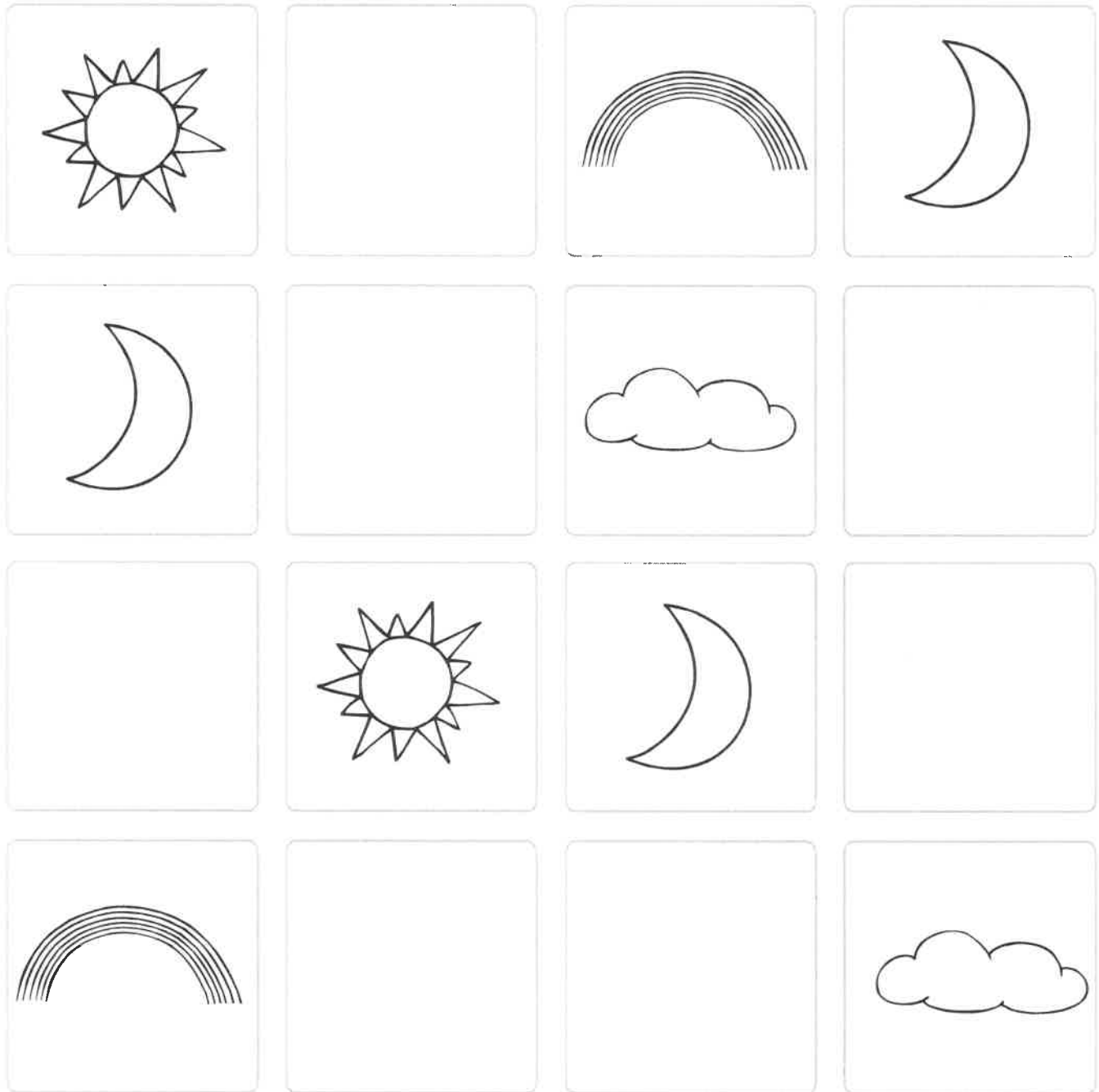

Spoj obrázky s příslušným ročním obdobím.

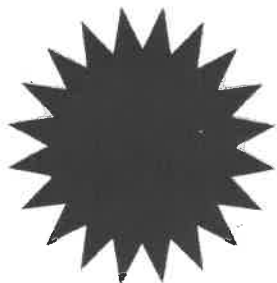
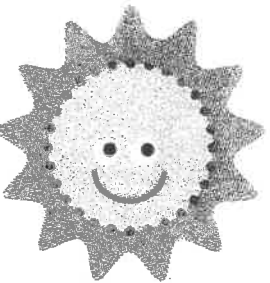
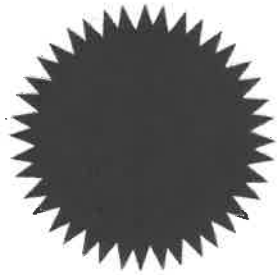
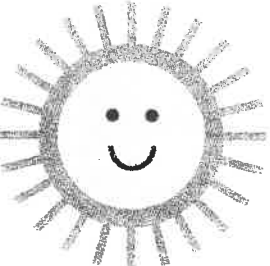
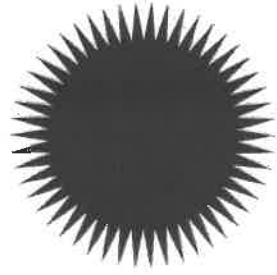
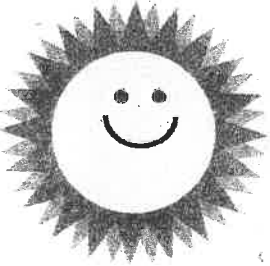
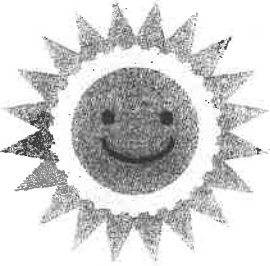
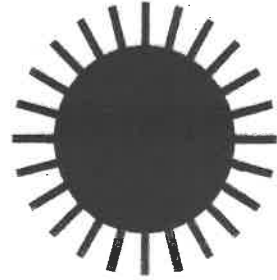
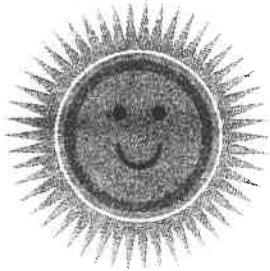

OBRÁZKOVÉ SUDOKU - TEŽŠÍ

DOKRESLI OBRÁZKY TAK, ABY SE V ŽÁDNÉM SLOUPCI ANI ŘÁDKU ŽÁDNÝ OBRÁZEK NEOPAKOVAL.

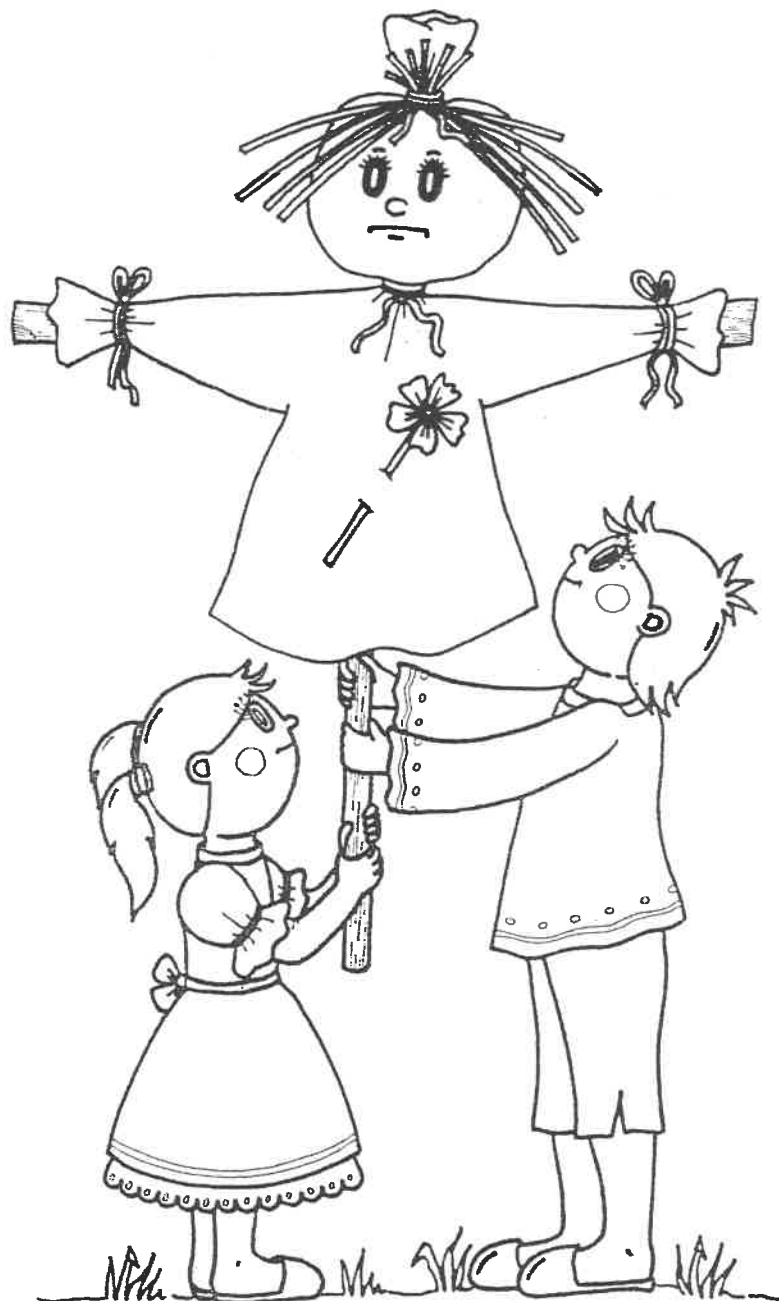

NAJDI SLUNÍČKŮM SPRÁVNÝ STÍN.

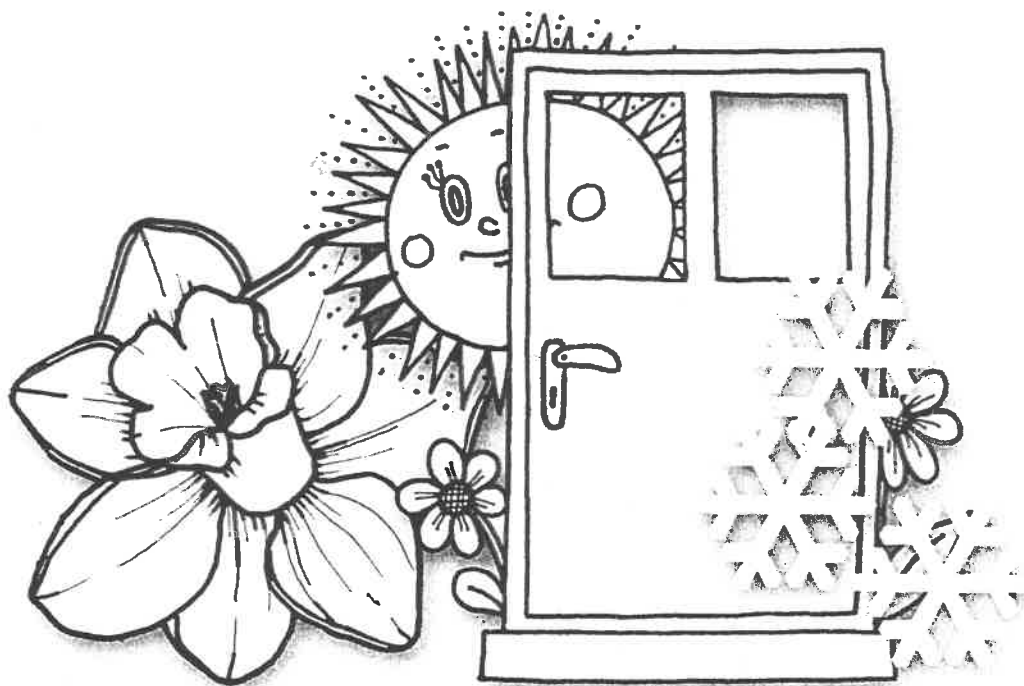
Řikanka MORENA

MORENO, MORENO PRYČ S TEBOU,
DĚTI TĚ DNES K VODĚ VEDOU.
ZIMO, ZIMO AŽ JSI PRYČ,
JARU DÁME DNESKA KLÍČ!

VYHÁNÍME ZIMU

DOBŘÉ RÁNO, DOBRÝ DEN,
ZIMU OD NÁS VYŽENEM!
ZAVOLÁME SLUNÍČKO,
TY SE PROBUĎ – KYTIČKO!
JARO ŤUKÁ NA DVEŘE,
KDOPAK Z VÁS MU OTEVŘE?
BARVY DUHY NESE VÁM
A PTÁCI SE VRACÍ K NÁM.

ČÍ JE SLUNCE (Jindřich Balík)

*Slunce z nebe
září stále
jako zlatá mince.
Čí je?
Čí je?
Pana krále?
Nebo prince?
Ale kdepak!
Tvoje,
moje,
vaše,
naše ...
Slunce patří všem.
Jako voda,
jako vítr,
jako celá zem.*

SLUNÍČKO SVÍTÍ

*Po zimě maličko
vyskočí sluníčko.
Paprsky své natahuje,
klíčky v zemi vytahuje.
Hladí jemně zmrzlou zem,
volá kvítky: „Pojďte ven!“*

JAK SE KRESLÍ SLUNCE? (Jindřich Balík)

*Jak se kreslí slunce?
Takhle asi:
udělá se kolečko,
oči,
nos a vlasy.
A slunce už se
směje
a svítí
a hřeje
z obrázku.
Volá nás
na malou
procházku.*

Jarní psaní

Jarní psaní

Sotva jsme uložili a a rozloučili

se s posledním , už nám jaro začalo

psát první . Slova skládalo z bělostných

, , , a ze zlatých .

Do zelených mu z modrých výšek

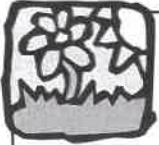
nakukovalo . Vidělo v nich pestré

háčky motýlích , čárky a tečky

. Jen zvědavý vítr se zlobil: „Co ty

černé ? Kde se vzaly?“ Jaro jako

píplo: „ mi je udělali!“

Březen

G⁷ C G⁷

Bře - zen už pro - bou - zí po - le a stráň, zmi - ze - la

C

bě - loun - ká sně - ho - vá pláň, bí - lá - tu zů - sta - la

A⁷ F Dm⁷ C G⁷

na sně - žen - kách a jar - ní de - štík už ka - lu - že

C Am Em F C

splách, bře - zen už na - šel k ja - ru svůj klí - ček,

Em G⁷ C

roz - kve - tl pe - tr - klíč, pe - tr - klí - ček .

Bledule

I bledule jarní,
nemá, nemá stání,
chce ukázat světu,
kolik už má květů,
na bělounkém svršku
má zelenou stužku.

Sněženska

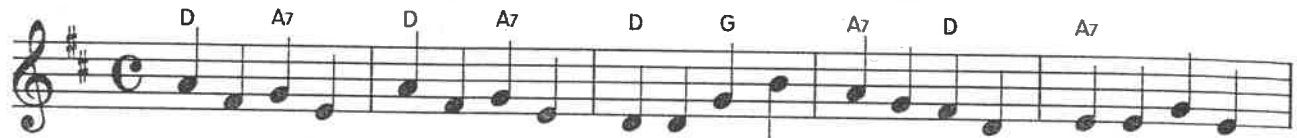
Sněženko, sněženko, počkej ještě chvílku,
mrazu se nebojíš, ten má ostrou pilku,
spálí ti sukničku v jedné malé chvílce,
udělá třepení třeba na košilce.

Schovej se, nespěchej, však se jara dočkáš,
slib mi, že pod sněhem ještě pár dnů počkáš,
to jenom sluníčko na chvílku se kouklo,
nad naší zahrádkou trošičku se zhouplo.

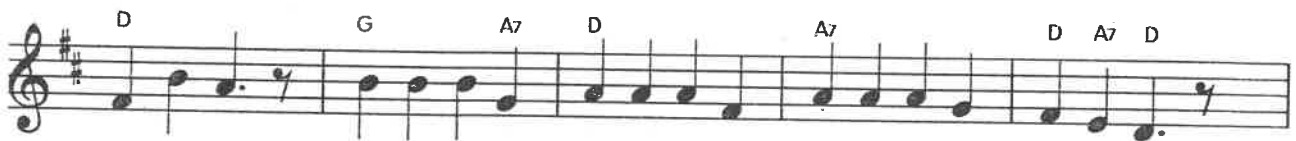
ZIMA ODCHÁZÍ

PANÍ ZIMA VLÁDU VZDÁVÁ, ŽEZLO JARU ODEVZDÁVÁ. TO BUDE MÍT

PLNO PRÁCE V POLÍCH, LUKÁCH, NA ZAHŘÁDCE. KDE MÁ ZAČÍT? PORADÍME. U SLUNÍČKA,

U MRAKŮ. BUDEME UŽ BRZY SVĚDKY NEJKRÁSNEJŠÍCH ZÁZRAKŮ.

26. Zhotovení Moreny

Na dřevěný kříž naaranžujeme bílé plátno jako šaty. Hlavu zhotovíme z bílé krabičky přiměřené velikosti a namalujeme na ni temperovými barvami obličej. Nasadíme ji na vrchol dřevěného kříže. Svážeme větvičky kroucené vrby a posadíme na hlavu Moreny jako vlasy. Na krk Moreny zavěsíme náhrdelník z pomalovaných vajec. Na krk Moreny zavěsíme náhrdelník z pomalovaných výfuků vajec.

